

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak	
Helyben:	Vidéken:
1 hónap: 80 f.	1 hónap: 1 K.
3 hónap: 2 K. 80.	3 hónap: 3 K.
6 hónap: 5 K. 60.	6 hónap: 6 K.
1 év: 10 K. 20.	1 év: 12 K.

Főszerkesztő és lapkiadó: Baranyay Lajos.
Feladós szerkesztő: Major Mihály.

Megjelenik: minden hétfőnap este 8 órakor.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent István-tér 1.
Telefon 208.
Egyes szárok kaphatók: a dohányüzletekben.

Evgenij-Jenő.

Budapest, 1913. július 24.

Evgenij Rákosi, Franjo Csajthay, Simún Zilahy... végre megtudtuk, hogy mi a nevük ezeknek az uraknak — horvátul. Végre megtudtuk, hogy milyen névre hallgatnak ezek az urak, amikor magyar közgazdasági tevékenységet fejtenek ki. A harminc millió magyar legendája foszlik szerte mint a köd és a pára, amikor Nagy-Magyarország sovínista trifoliuma bezsebeli a harminc ezüst pénzt a horvát dividendák után.

Hiába mondják, hogy nem a nagy író s a kiváló publicista írta alá azt a biztosítási kötvényt, hanem az üzletember.

Ne kerteljünk és ne csináljunk szójátékokat. Rákosi Evgenij, aki olyan szépen tudta — egykor, régen — kifejtetni, hogy nincs külön polgári és nincs külön katonai becsület, nincs külön magán és nincs külön politikai becsület, legkevésbébbé jogosult elválasztani

a publicistát és az írókat az üzletembertől. Ez a kettő egy, mert Rákosi nem osztható ketté, egy Jenőre és egy Evgenijre, első minőségében mint hazafi, második minőségében mint kipárnázott ajtók mögött kuponvágó horvát-magyar közgazdász. Nem osztható ketté, mert az a Jenő mindig Evgenij volt, amikor Jenő maszkiájában a harminc millió magyar géniuszt alakította és domborította a közélet színpadán. Legyen hát már vége annak, hogy üzletemberek írói babérok révén másznak ki a kutyaszorítóból s a naivítás a hazafiság háromszínű fátyolával borítja le azt, amit az Evgenijek vétettek a Jenők ellen. Legyen vége annak a magyar komédiának, hogy nálunk a közélet kiváltóságos embereinek minden szabad s e szabadság révén szárazan vihetik el egyik minőségüket azok az emberek, akikre valamely más minőségükben ráterítették a vízszelgödöt. Nálunk, ahol a közéletet korrumpálja s az erkölcsi közfelfogást gyökeréig mérgezi meg az, hogy lejárt s a közéletből való kiküszöbölésre meg-

érett emberek lassanként feledésbe ment bűneik után újra irányadó tényezők lehetnek, nálunk, ahol a Fejérváryak politikai bűneit feledtette a katonamesék szeretetreméltósága, a Kristoffik történelmi emlékeztető merényleteit feledtette a rövid memoria, vigyáznunk kell, hogy ez a rendszer iskolát többé ne csináljon. Véget kell vetnünk annak, hogy kis közéleti „nagyságok” a nálunk sokkal nagyobb emberek példája után indulva, a maguk kicsinyes eseteit erre a kaptafára huzzák reá. Igaz, hogy itt nem Kristóffy-ról, hanem Lukácsról van szó, hanem csak Rákosiról, igaz hogy itt nem panama történet, nem is hazaárulás és igaz, hogy az egész Evgenij-affér csupán annyiban érdemel figyelmet, amennyiben mértéket ad egy sovínizmusból élő Evgenij-Franjo-Simún trifolium eddigi közszereplésének erkölcsi értékéhez. De azért ebben is ez a jelenség nyilatkozik meg, ami ellen a közéleti ujjászúrlás minden becsületet harcosának hadat kell izennie. A társadalmi kétfelkűség rend-

szérenek véget kell vetni. Vagy hazaáruló valaki, vagy hazafi, vagy panamista valaki, vagy államférfi, vagy sovínista magyar Jenő, vagy megalkuvó Evgenij. De a kettő egyszerre nem lehet. Nem lehet honmentő magyar és nemzeti álmok ékesszavu poétája az, aki a kötvényen Evgenij s nem lehet a magyar fajszeret harci kürtöse a B. H. amikor Jenő, Ferenc és Simón: Evgenij, Franjovák és Simunná vedlik át ott, ahol a fajszeret levetközéseért pénzt osztogatnak. Amint hogy nem lehet konzervatív az a lap s az a politikai irány, amelynek a szekularizációs Balthazár ellen szava sincs. Nem lehet és ezerszer nem lehet! S ha még is konzervatív akar lenni, akkor a Jenő ebben is csak Evgenij. Akkor tisztában vagyunk azzal, mit akar konzerválni Evgenij Rákosi: azt a közéleti mocsarát, melyben ilyen kétéletű szellem virágai diszlenek. Kívül színes, ragyogó és csábító a kép, belül a poshadt hináros mocsár termi a lelleket megrontó gyilkos csirákat. (Ktm.)

A kalapskatulya.

A „Fejérmegyei Napló” eredeti tárgya.

Falun, kis kertem lugosában ülök, gyönyörködve a fülemülék csattogásában. Felcségem karjait vállaimon nyugosztja és arckifejezésében sejtímes titokzatoság van. Hangja féltékeny reszkető és engemet aggodalmak szorongatnak, mert az ily bevezetéseknek rendszeren pénzügyi háttérük szokott lenni.

Hogy elejét vegyem egy könyvekkel megerősített támadásnak: szentimentális mezőkre tértem ki.

— Nemde Mancikám! mily szép az élet?!

Az én Mancikám e kérdésre felsóhajtott; de ez a sóhaj egy tagadólagos válasz benyomását gyakorolta reám.

— ?? — Kettős kérdőjel gyanánt tekintettem reá.

— Te szépnék talárod? Kérdés fájó hangrezgéssel.

— Na igen! — Válaszolám.
— Nagyon szerény igényeid lehetnek. Az ily szerénység mindig szürke, mindig porosan hétköznapi.
— En megelégedett vagyok — válaszolám — és igényeim maximumát benned találok meg.
— Bóknak nagyon szép tőled jó uram, de a mi korunkban az ily kiszínezett bókokat szívesen fölcseréljük az élet egyéb örömeivel.
— És mi volna a kívánságod?
— Kérdém elszorult szívvél.
— Különös, — válaszolám — hogy a te finom érzéked nem sejteti veled.
— En azt hiszem — mondám — hogy a családi élet örömei a te igényeidet is kielégítik.
— Igen, igen, — válaszolám — ha ezt a családi fészket áthelyezhetnők így nyaranta a tengerpartra. Még gondoltnak is kegyetlen, egy egész életet falun élni le.
— De cukrom.
— Semmi cukrom és... semmi „de”!

— Igenis cukrom, édes cukrom! — mondom nyomatékkal — hisz te képtelen igényeket támasztasz. Az én foglalkozásom faluhoz köt bennünket és fizetésemből nem telik tengeri fürdőre. Lám a hold, az ég királynéja megfürödhetik „az éj tengerében” — vajjon mi nem utánozhatnók e féjedelmi hölgyet olcsó és ideális szórakozásában?
— Ha neked ez is elég. Im mutasd magad a holddal egy társaságban; (mily hangon volt ez mondva?) de én ezt az örületet ki nem bírom.
— Jó, jó, édes mókusom! De mond csak, hogy miből? Ismered te ennek a kérdésnek a jelentőségét és hatalmát, hogy miből?
— Miből, miből? Az nem az én gondom. Különben is tessék lemondónak lenni: nem dohányozni, nem quaterkázni, kevesebbet vendégeskedni, szerényebben ruházkodni és az így megtakarított pénz elég lenne magasabb élvezetekre.
— Rendben van! Mondván. De

mond csak tubám, vajjon te mennyi lemondással járulsz a tenger melléki cassához? Vajjon hány bluzza fogsz kevesebbet csináltatni és mikor érem már meg, hogy egy öltözet ruhát négyszer is felvevendesz?
(Még be sem fejeztem a fenti mondatot, már tisztában voltam vele, hogy bolondot mondtam.)
— Tudom, tudom — mondá magából kikelve — előre éreztem, hogy megszokott udvariassága most sem fogja cserben hagyni. Mindig velem akarja megtakarítani, amit magára oktanul elpazarol. Ugy öltözködik mint egy dendi, s hogy vajjon én öltözködöm-e, azzal mit sem törődik. Nekem örökké itthon kell ülnöm a kodácsoló tyukokkal, hogy neki teljék a gazdagok majmolására. Igen, igen! Te egy született orángután vagy!
— Es erre fuldokló zokogásban tört ki.
— Stiletet? kérdem bárgyú ábrázattal.
(Vége kov.)

Sövegjártó János hazai és rumburgi vászon-áruháza barátok épülete.
AZ ELŐTT: ÖZV. HANEL ANTALNÉ
OLCSÓ SZABOTT ÁRAK

Mai lapunk 4. oldal.

BALTHAZAR

ur, református szuperintendes ur büvészetét csinált. Miként nagynevű névrokona, a valószínű igazándi-büvész. A büvész Balthazar sok minden mesterkedésben járatos vala. Kiszedett szaloncukróf márkoszám üres cilinderből. Magból tíz perc alatt virágot növesztett. Pisztolya préselt gyűrűdet a mellényzsebedbe lőtte. Zseborákat sokasított és kártyákat elvarázsolott.

Legcsodálatosabb vala azonban Balthazar büvész labdajátéka. Megmarkolt egy csomó labdát, pirosat és a levegőbe szórta. A labdák visszapotyogván a marokba, megváltoztak az ő szintükben. Illetve csak egy, de az az egy fehér lett. Másik feldobás és már két fehér labda esett a marokba. Harmadszorra három. Mindaddig, míg az összes labdák a forradalmi vörösből át nem szinesültek az ártatlan fehérre.

Ugy tetszik, Balthazar püspök büvésznévűtársának ezt a labdadobálását irigyelte meg. Dobálózott, hajigálózott csupa piros labdákkal. Egyik labdája volt a földosztás. Bolond egy labda volt, szociáldemokrata vezérek hajították a világba, de aztán ők is sutba dobták. Balthazar felvette és vigan hajigálta a világba. A másik labdába már követ is tett és vigan hajigálta a katolikusok ablakaihoz. Ez a szekularizáció labdája volt. Aztán volt egy labdája, választójog nevű. Aztán mások a kongregációk eltörléséről, Barkóczyról, a szerzetesek kiüldözéséről, a papok nősüléséről, stb., stb.

Vigan hajigálta a labdákat Balthazar uram, addig-addig hajigálta, míg püspökké nem választották. Ekkor kezdődött a büvészet. A radikális, a szociálista, a földosztó kezében egyre-másra fehéredtek a labdák. Egyszeriben jó lett neki a Tisza választójoga. Földet sem akart immár osztani. Sőt a szociálistakodással is alábbhagyott.

Most pedig a farkasbundás demokrata beáll munkapárti képviselőjelöltnek. Egy Balthazar! Egy püspök! Egy lekipásztor! Egy demokrata! Aki itat és etet. Akit berugott csorda emel a képviselői padba, ahová a „püspöki” székéből kívánczók, mely neki nem elég magas, vagy tulmagas.

Es ezek után is biztosan lesz képessége a „püspök” urnak, hogy szerzetesekkel, kongregációkkal és szekularizációval dobálózzék. Azért büvész ez a fajta, hogy hol piros, hol fehér labdákat vágjon

a fejünkhöz. Es a magyar katolikuság azért a legbargyubb szerzet a világon, hogy örökösen a köklerek beléptidiját fizesse.

Mozgolódnak a vasutasok.

Az a határtalan komizság, amely a vasutasok szaklapja piszkos hasábjairól napról-napra éktelenebb hangon leordít, nemcsak a nem szakszervezett munkások között szült felháborodást, de magukat a vörös vasutasokat is gondolkodóba ejtette.

Ezek a különben nem minden jóérzés és műveltség nélkül való emberek ugyanis, amikor a vörös zászló alá állottak, igen sok jóhiszeműséggel csülekedtek azt. Az agitátorok eget-földet igéző szonoklatainak hatása alatt t. i. azt hitték, hogy tömörülésüknek az anyagi kivívása lesz a legfőbb célja.

Most azonban kénytelenek belátni, hogy, bár a szervezkedés erejét imitt-amott az anyagi előnyök kivívására is kamatoztatták, mindezt igen drága árt kell fizetniök.

A vérbeli elvtárs nem lehet jó hazafi, nem járhat templomba, mert nemcsak a testvérek gúnyolják ki, hanem alkalomadtán a Vasutas Komondor is megmarja érte. Ha valaki jó elvtárs akar lenni, gyűlölnie kell feltebbalóit, a más elveket vallókat pedig, még ha édes testvéreik is azok, megvetnie és üldöznie illik.

Mióta a „világot megváltó szociáldemokrácia” katonái vettek, még gondolkoznak is csak Weltner—Bokányi—Cservenka eszével szabad. Jaj annak, aki önálló véleményt mer nyilvánítani! A szakszervezet valóságos rabbillincsként nehezedik vélemény- és akarat szabadságukra.

A „szaklap” garázdálkodása pedig csak betetőzi mindezt. Hasábjain minden van, csak szaktudást fejlesztő cikk nincs.

Megállapítható tény, hogy a munkások jó részét ettől a veszett ebtől való félelem tartja a lassanként teljesen meggyűlölő táborban. Már amikor maga Sütő elvtárs elismeri, hogy nem helyesli azt a hangot, amelyet a szaklap használ, hogy ő maga figyelmeztette a szerkesztőt arra a visszatetszésre, amely az elvtársak körében tapasztalható a folytonos személyeskedés miatt; akkor a fent elmondottakban aligha van egy szemernyi nagytítás is.

Kétségtelenül igaz, hogy a kisembereknek a nagyítókövel szemben szervezkedniök kell, ha élni akarnak; de csak gyáva ember adja cserébe Istenét, hazáját, józiséjét, szabadságát a vörös lovagok vállvergetéseért és pártfogásáért.

A jóérzésük és önértéktik szólalt meg tehát. Azoknak a ma még „elvtársaknak”, akik komolyan foglalkoznak azzal az esz-

mével, hogy a vörösök jármát lerázzák magukról.

A bömias persze szörnyen fáj az agitátor urnaknak a kiábrándulás nyomán támadt erős elhatározást; azonban már aligha lesz módjuk megakadályozni.

Maguk a vasutasok elismerik, hogy anyagi helyzetük, ha nem is egészen rózsás, de a társadalom többi osztályához mértően igen tisztességes. Senki sem mondja, hogy mindazonáltal ne iparkodjanak azt még jobba tenni; de maguk is belátták, hogy a boldogulás útját nem a rágalmak, személyeskedések, embervadászatok, gorombáskodások, fényvetések, gúnyolódások, becsmérlések és káromlások éktelen köveivel kell kirakniök.

Legyen a munkás gerinces, de nem pökhendi, önértetes, de nem gorombáskodó, öntudatos, de nem mindenkit lehurrogó. Végre joggal senki sem irigyli a vasutasok aránylag (más osztálybeliekéhez képest) elég szép keresetét, de minden józislú ember megrója azokat, akik főnököt, művezetőt egyaránt lerántanak, megrágalmaznak, ha a mindenható vörös pártvezetőség parancsának nem engedelmeskednek.

Némely értelmetlen és rosszhiszemű ember azzal a szemrehányással illette lapunkat, hogy a vasutasok érdekei ellen támad. Nem tartjuk szükségesnek ezzel a rágalommal szeszabban foglalkozni, mert hiszen minden becsületes gondolkodású ember elismeri, hogy úgy a vasutasok, mind bármely kisember érdekeinek ügyszólván egyetlen védelmezői, pártfogói és szószólói mi vagyunk, mégis az összes elvtársakat felszólítjuk annak bizonyítására, hogy mikor irtunk egy sort is a munkások érdekei ellen.

Ha erős kézzel és bátor szóval a nyilvánosság elé állítjuk azokat a féltelenségeket és alávalóságokat, amelyek a vörös lovagok minden lépését kísérik, mindig csak a munkások jóvoltá lebeg szemünk előtt.

Mint a keresztény szociálisták zászlóvivői nem győzzük hangoztatni a kisemberek szervezkedésének szükségességét, de a szakszervezetek öntudatának fejlesztésén kívül nem feledkezünk meg testvéreink becsületérésének ápolásáról sem.

Elhiszük, hogy a fővezéreknek nagyon fáj, hogy a félrevezetett munkásokat felvilágosítani iparkodunk, hogy a szépen indult vörös fészekrakás erőteljes cikkeink miatt sehogy sem sikerül: ez azonban mind csak javukra válik a munkásoknak.

Tény, hogy a vörös szervezettek szétugratását mi magunk sem tekintjük teljesen megnyugtató eredménynek, mert hiszen valamiféle szakszervezetre minden munkásnak szüksége van; bizony reméljük azonban, hogy a kijonazodás után az öntudatraébredettek majd megtalálják a szervezkedésnek azt a módját, amely anyagi érdekeik megóvásáért és elmozdításáért nem követeli cserébe a munkások vallását, hazáját, szabadságát és becsületét.

Letartóztatott gazdasági hadnagy.

A sztehervári 17-ik honvédegységre tartozó Dárkó Domonkos gazdasági hadnagyot a kiszivárgott hírek szerint sikkasztás miatt letartóztatták.

A hiányzó összeg 9000 K, mellyel nem annyira az ezred, mint inkább helybeli kereskedők károsodnak, mert a pénz tőjük illetéktelenül vette fel a gazdasági hadnagy. Dárkó Domonkos mostanában áthelyezték Székesfehérvárról Verseczre, hova f. hó 28-án kellett volna elmennie. Ez alkalomból rovincsolták hivatalát s így jöttek rá a hiányra. Hír szerint a f. hó 15-ki siófoki löversenyre is nagyobb mennyiségű pénzt vitt, hogy azzal a hiányzó összeget megszeresse, de nem volt szerencséje. Miután a pénz záros határidőre előteremtteni nem tudta, letartóztatták.

Az iskola-utcai betöréshez.

A Vogel Sándor Iskola-utca 10. szám alatti lakos kárára történt betörésről a rendőrség megállapította, hogy azt f. hó 22-én virradóra hajtották végre. Táviratokat küldtek szét több rendőrség és csendőrség címére, melyekben közölték az elvitt tárgyak jegyzékét. A tettesek elloptak egy környezet garnitúrát, illetve három részből álló cicát és egy muffot 500 korona, egy nemes nyest garnitúrát, amely az előbbinél világosabb színű és belüli „Ziering Armin Budapest” jelzéssel van ellátva, szintén 500 korona, egy fekete béleses szörme muffot 100 K, egy követ díszített ezüst női pénztárcát szürke béléssel V. M. monogrammal 50 korona, egy fekete téllikabátot 160 K, végül egy V. S. betűs használt fekete téllikabátot 60 K értékben.

Tegnap reggel a győri rendőrség távirati értesítést küldött a székesfehérvári rendőrségre, hogy a megkeresésben említett két téllikabátot egy győri zálogházban, a világosabb boát pedig Weiner szűtsmesternél megtalálták. Kihallgatták a zálogost és a szűtsmestert, akik egybehangzóan mondták, hogy a kabátokat, illetve a téllikabátot 30 év körüli magas sovány fiatal ember vitte oda. Lakatossegédnek mondta magát, de ugyanis nézett ki mint ha az lenne. Kékes öltöny volt rajta. Ha tehát a károsult előbb felfedezte és előbb jelentette volna a betörést, akkor a tettest Győrött el is foghatták volna. Érdekese, hogy a Csucs-féle betörés tettesét is Győrött fogták el. Ugy látszik a győri meg a fehérvári betörők között valami összeköttetés van.

Telefon 224.

Az iparos és munkásosztály, a honnan a D. V. toborozza legény-ségét, természeténél fogva fogékony minden gyakorlatias irányu mozgalom iránt; nagyon hamar felismerte a sport mindenkit megbecsülő s az embert önmaga előtt felemelő tulajdonságát, teljes erejével, legkiválóbbjaival vetítte rá magát a sportra. Nem azt mondom ezzel, hogy társadalmi osztályok küzdelme lesz, a vasárnapi mérkőzés — a sport fogalma és története ellen foglalni állást, ha más sportot, mint demokratikus sportot ismernék, küzdelem csak a fajok és nemzetek között lehet — az Sz. T. C. nehezebb helyzetét igyekeztem megvilágítani. A Sz. T. C.-nek vannak nagyon kiváló iparos tagjai, kik a club harcoló részének dédelgetett kedvencei, azonban mégis az Sz. T. C.-ét a sport iránt legindulenebb társadalmi osztály sportegyesületének véli a kisvárosi közvélemény.

Akár a D. V. akár az Sz. T. C. győz vasárnap, ha a küzdelem sportszerű lesz, egyformán kedves lesz nekünk. D. V. győzelme esetén a célirányos kitartó munka eredményét, az Sz. T. C. győzelme esetén a nehéz viszonyok között fenntartott footbalsport katonáit, a társadalmi indolenciával szemben elért sikeres munkát üdvözlöljük. **Ü. B.**

APRÓHIRDETÉSEK.

Ablakok, ajtók, lépcsők, téglá, vaspaleás ablakok jó karban eladó. Tudakozódní lehet Borbély Béla fodrásznál, (Sas) Nagy Sándor-u. 2.

Rác-utca 18. sz. ház hátrései miatt szabadkézből eladó. Bővebb felvilágítás Rác-utca 23. sz. alatt Virág Józsefnél nyerhető.

Rákóczy-utca 17. sz. alatt egy bolthelyiség 2 szobával, konyháival és mellékkeliségekkel azonnal kiadó. A bolthelyiség külön is kiadó. Ugyanott kiadó egy butorozott szoba és egy istálló.

Kéresek háromszobás lakást mellékkeliségekkel, lehetőleg közel a belvároshoz. A címeiket e lap kiadóhivatalába kérem.

Egy tanuló felvétellel felvételt Deutsch fúszertelejében, Buzapiac.

Két jó házból való fiut tanulókat felvesz Kálóczy Gyula testő Basa-utca 4.

A Katti. Háziasszonyok eselődött-honában elhelyezést keresnek, szakácsnők, gazdaasszonyok, minden lányok egy ügyes gépirónó. — Egy belvárosi emeletes ház jutányosan eladó, bővebbet fenti intézetnél, Csonka-u. 1. b) sz. a.

Egy bolti leány felvételt Csúcs, Lakatos-utca 1.

Egy jófogalmu **horbálydzet** kedvező feltételek mellett eladó. Cím a kiadóhivatalban.

Egy fiatal ügyes **mészáros és hentessegédet** felvesz Marschall Nándor, Kossuth-utca.

Mindenemű kárpitos munkát háznál és házonkívül jutányos áron elfogad úgy helyben mint vidéken Mondschein Károly kárpitos Hal-tér 17.

A Székesfehérvári Hitelszövetkezet Deák Ferenc-utca 4. sz. alatt raktáron tart és elad házhozzállítva: 1. r. poroszszenet 4.40, szápári szenet 2'80, palotai szenet 1'40, aprított tüzfát 3'20. 1. r. cement, égetett mész, nádfont, oltott mész is kapható.

Varrógépjavítások

műhelyünkben gyorsan és szakszérien készítetnek,
SINGER CO. varrógép-részvény-társaság.
Magyarország legnagyobb és legrégebb varrógép-üzete,
Székesfehérvár, Nádor-utca Töltényi-ház.

Veszprémi kiállításon 1904.
Eremmel kitüntetve!
Pécsi országos kiállításon 1907.

Zongorák!
PIANINOK! — HARMONIUMOK!

A leghíresebb bécsi gyárosoktól: EHRBAR, FÖRSTER, STINGL, HOFMANN és CSERNY, stb.

Allandóan nagyraktáron vannak bármilyen **HANGSZEREK,** részletre és bérbe is kaphatók legolcsóbb árak mellett.

Szigoruan szabott szolid árak.

Szigoruan szabott szolid árak.

Zongorák	600	K-tól feljebb
Pianinók	450
Harmoniumok	70
Cimbalmok	70
Cimbalmok pedállal	130

10 évi jótállással.
Javítások és hangolások a legjutányosabban eszközöltetnek.

HEIN MÁRTON
a Dunántul legnagyobb műhangszerkészítő telepe.
Kossuth-u.2. és Simor-u.37.

Öt hónap alatt 500.000 példány fogyott el. Megbecsülhetetlen könyvek asszonyok, leányok egyaránt!

A könyvpiac szenzációja!

A háziasszony legnagyobb gondja, hogy mit főzzön holnapra? A legügyesebb háziasszony is gyakran zavarba jön ennél a kérdésnél. Ilyenkor, jó ha kéznél van a „Háztartás Könyvtára”, de hasznos akkor is, ha még akarjuk tudni, hogy mit is főzzön a háziasszony olyat, ami izletes, olcsó és egészséges.

A HÁZTARTÁS KÖNYVTÁRA
a kipróbált étel-receptek valóságos kincsébánya.
Szerkeszti: **KÜRTHY EMILNÉ**
a „Háztartás” című asszonyújság szerkesztője.

Eddig megjelentek: 1. Hus- és bőjti levesek. 2. Lavesbe való tészták és mellékételek. 3. Különléle előételek. 4. Tojás-ételek. 5. Marha-borju- és sertés-hus ételek. 6. Házi és vadzárnyasok. 7. Nyál-, őr- és egyéb vadhusok. 8. Halak elkészítése. 9. Különléle főzelékek. 10. Gyurrott és kifőtt tészták. 11. Elésztsőtészták és résfélék. 12. Torták könyve. 13. Sós és édes mártások. 14. Édességek és cukorkák. 15. Apró sütemények. 16. Különléle italok. 17. Jóízű kenyérsütés. 18. Fagyaltok, krémekek és kocsnyák. 19. Gyümölcs-befőzés. 20. Zöltség, uborka stb. eltartása.

Egy-egy szám ára csak 20 fillér. Mind a 20 kötet ára bermentve 4 korona. Egyes füzetek megrendelésénél elegendő a szám feltüntetése.

Az összeg előzetes beküldése ellenében megrendelhető:
LAPUNK KIADÓHIVATALÁBAN

:/Jó tanács:/

Kérjük,
ne cikóriát
kerjen,
hanem — —
jelölje meg határozottan
:Franck:-ot
a Kávédaráló Gyárjegygyel, mely a legjobb Kávépótlék Megbízható minőségének biztosítóteka;
mindenütt kapható,
ládikában és Csomagokban.

Magyar Y 5441, 2:131 O.